

“इभदन्तविकीर्णग्रन्थिनिव्यन्धगन्धः” ।
 उत्तरपदे श्रेष्ठवाचकः । इत्यमरः ॥
 इभकणा, स्त्री, (इभो हस्तीव कणा ।) गजपिप्पली ।
 इति रत्नमाषा ॥ (“कर्पूरं जातिकोषं सजल-
 भिभकणा तेजपत्रं लवङ्गम्” । इति वैद्यकरसे-
 नसारसंग्रहः ।)
 इभदन्ता, स्त्री (इभस्य दन्त इव । इभदन्त + टाप् ।)
 नागदन्तीवृत्तः । इति रत्नमाषा ॥ (नागदन्ती-
 शब्दे ऽस्या गुणादयो ज्ञेयाः ।)
 इभनिमीलिका, स्त्री. (इभस्य हस्तिन इव निमी-
 लिका ।) वैदग्धी । भङ्गिः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 इभपत्न्यकः, पुं, (इभानां पत्न्यकः ।) हस्तिपकः ।
 इति हेमचन्द्रः ॥ माज्जु इति भाषा ।
 इभमाचलः, पुं, (इभमाचालयति । इभ + आङ् +
 चल + शिच् + वाङ्मलात् ख ।) सिंहः । इति
 भूरिप्रयोगः ॥
 इभषा, स्त्री, (इभ + षा + क + टाप् ।) खर्गक्षीरीवृत्तः ।
 इति रत्नमाषा ॥
 इभाष्यः, पुं, (इभस्य आख्या यस्मिन् ।) नागकेशर-
 वृत्तः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 इभोषणा, स्त्री, इभकणा । गजपिप्पली । इति शब्द-
 चन्द्रिका ॥ (गजपिप्पलीशब्देऽस्या विवरणम् ज्ञेयम् ।)
 इभ्यः, चि, (इभमर्हतीति दग्धादित्वात् यत् ।) धन-
 वान् । इत्यमरः ॥ (पुं, राजा ।) हस्तिपकः । (यथा
 कान्दग्योपनिषदि । १।१०। “उभस्तिर्ह चाक्रायण
 इभ्ययाने प्रदायक उवास । सहेभ्यम् कुख्या-
 वाग्लादन्तं विभिच्छे” ।)
 इभ्या, स्त्री, हस्तिनी । शल्लकी । इति मेदिनी ॥
 इयं, स्त्री, इदम् शब्दस्य स्त्रीलिङ्गे प्रथमायां रूपं ।
 एइ स्त्री इति भाषा । इति व्याकरणम् ॥
 इयत्, चि, (इदम् परिमाणमस्य । इदम् + वतुप्
 वस्य यः ।) कियत्संख्याबोधकम् । इति व्याकरणम् ॥
 एतो, इति भाषा । (यथा, रघुवंशे । १३।६७।
 “इयन्ति वर्षाणि तथा सहोय-
 मभ्यस्यतीव व्रतमासिधारम्” ।)
 इयत्ता, स्त्री, (इयत् + तल् ।) इयतो भावः । सीमा ।
 परिमाणम् । सङ्ख्या । इत्यादि ।
 (“अमेण तदश्रुता वा न गुणानामियत्तया” ।
 इति रघुवंशे । १० । ३२ ।)
 इरयं, चि, ईरयं । श्रुत्यं । ऊपरभूमिः । इत्यमर-
 टीकायां रमानाथः ॥
 इरम्भदः, पुं, (इरया उदकेन माद्यति दीप्यते अवि-
 न्यत्वात् इति उद्यम्यशेरम्भदेत्यादिना खण्डप्रत्ययो
 सुमागमेष्विपातितः ।) वचाग्निः । तत्पर्यायः ।
 मेघज्योतिः २ । इत्यमरः । मेघाग्निः ३ । इति
 जटाधरः । अन्योन्यसङ्घट्टनेन मेघाग्निः सृष्टयज्यो-
 तिर्हृद्वादौ पतति सः । मेघेषुपलक्ष्यं वात-
 जागिरपि । इति भरतः ॥
 इरा, स्त्री, (इं कान् राति ददाति इति । इ + रा
 + क ।) यद्वा एतीति इ + रन् + टाप् निपातनात्
 गुणाभावः ।) भूमिः । वाक्यम् । मध्यम् । जलम् ।
 इत्यमरः । (यथा, आश्वलायनब्रह्मसूत्रे । २ । ६ ।

“इरां वहन्तो वृत्सुत्तमाया
 मित्रेण साकं सह संविशन्तु” ।)
 सरस्वती । इति शब्दरत्नावली । (अन्नम् ।)
 कश्यपपत्नीविशेषः ।
 यथा, गारुडे इ अथ्यायः ॥
 “धर्मपत्न्याः समाख्याताः कश्यपस्य वदाम्यहम् ।
 अदितिर्दित्दनुः कान्वा अमायुः सिंहिका मुनिः ।
 कद्रुः प्राधा इरा क्रोधा विनता सुरभिः खशा” ।
 तस्याः स्वरिचया ।
 “इरा वृत्तता वल्ली वृत्तजातिश्च सर्वश्रः ।
 खशा च यत्तरक्षासिं मुनिरभ्रसत्तथा” ।
 (दैत्यविशेषः । यथा, हरिवंशे । ३ । २२ ।
 “मरौचिर्मघवांश्चैव इरा शङ्कशिखा वृत्तः” ।)
 इराचरं, स्त्री, (इरायां चरतीति । इरा + चर् +
 ट ।) करका । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ स्वरि-
 शील इति भाषा । जलचरे भूचरे च चि ॥
 इराजः, पुं, (इरया मद्येन जायते इति । इरा + जन्
 + ड ।) कन्दर्पः । इति हलायुधः ॥
 इरावती, स्त्री, (इरा विद्यते ऽस्या इति । इरा +
 मतुप् ।) वटपत्नीवृत्तः । पाषाणभेदीविशेषः । इति
 राजनिघण्टुः । (नदीभेदः । यथा, महाभारते ।
 “विपासा च शतद्रुश्च चन्द्रभागा सरस्वती ।
 इरावती वितस्ता च सिन्धुर्देवेनदी तथा” ॥
 इरियं, स्त्री, (ऋच्छतीति । ऋ गतिप्रापणयोः,
 किदित्थेति इन् ।) श्रुत्यम् । ऊपरभूमिः । इत्य-
 जयः ॥ (यथा, मनुः । ३ । १४२ ।)
 “यथेरियो वीजमुष्ठा न वत्सा लभते फलम्” ।)
 इरिभेदः, पुं, (इरियो हस्तिनो भेद इव भेदो यस्य ।)
 अरिभेदः । विट्खदिरः । इति शब्दरत्नावली
 राजनिघण्टुश्च ॥
 (“इरिभेदो विट्खदिरः कालस्त्रान्यो ऽरिभेदकः” ।
 इति पर्यायः । अस्य गुणा यथा भावप्रकाशे
 “अरिभेदः कषायोष्णो मुखदन्तगदाखजित् ।
 हन्ति कण्डूविषक्षेपद्रुमिकुलविषत्रणान्” ॥)
 इरिवेक्षिका, स्त्री, मत्तकोद्भवक्राज्यपीडाविशेषः ।
 तस्य लक्षणम् ।
 “पिड्कामुत्तमाङ्गुस्थां वृत्तामुयखजाञ्चराम् ।
 सर्वात्मिकां सर्वलिङ्गां जानीयादिरिवेक्षिकाम्” ॥
 इति निदानम् । चिकित्सा यथा ।
 “पैत्तिकस्य विषर्पस्य या चिकित्सा प्रकीर्तिता ।
 तथैव भिषगेताश्च चिकित्सेदिरिवेक्षिकाम्” ॥
 इति भावप्रकाशः ॥ (तथा च वाभटः ।
 “त्रिलिङ्गा पिटिका वृत्ता जङ्घ्रिभिरिवेक्षिका” ।
 “इरिवेक्षिकां गन्धनामां जयेत्पित्तविषर्पवत्” ।
 इति वैद्यकचक्रपाणिसंग्रहे ।)
 इरेशः, पुं, (इरायाः ईशः ।) विष्णुः । इति शब्द-
 रत्नावली ॥ राजा । वागीशः । वरुणः ॥
 इर्वारः, पुं, स्त्री, (उर्व्वं + आर ।) एषोदरादित्वात्
 साधुः ।) कर्कटी । इत्यमरः ॥ कौकुड इति
 भाषा । अस्य गुणाः । खादुत्वम् । गुरुत्वं । अजीर्ण-
 कारित्वम् । श्रितलत्वञ्च । तत्पक्वफलगुणाः । दाह-
 कृदित्थ्याक्लान्तिनाशित्वम् । इति राजवल्लभः ॥

(कर्कटीशब्देऽस्य विशेषो ज्ञातव्यः ।)
 इर्वारिभ्युत्तिका, स्त्री, (इर्वारः शुक्तिरिव स्वयं स्फो-
 टनात् ।) इर्वारविशेषः । इति हारावली ॥
 फुटी इति भाषा ।
 इर्वारुः, पुं, (इर्व्वं + आर । रलयोरैक्यात् ।) इर्वारः ।
 इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥
 इल, श्र श्ये, गतौ । क्षेपे । इति कविकल्पद्रुमः ॥
 (तुदां-परं-सकं-श्रयने, अकं-सेट् ।) श्र इलति ।
 श्रयः श्रयनं । इति दुर्गादासः ॥
 इल, क क्षेपे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरां-उभं-
 सकं-सेट् ।) ऋखादिः । क एलयति । इति दुर्गा-
 दासः ॥
 इलविना, स्त्री, कुपेरमाता । सा च विश्ववपली ।
 इति पुराणम् ॥
 इला, स्त्री, (इलति विष्णुवरात् पुंस्त्वं प्राप्नोति इति ।
 इल + क + टाप् ।) वैवस्वतमनुकन्या । सा च
 विष्णुवरात् पुंस्त्वं प्राप्य सृष्ट्युत्पन्नान्ना ख्याता । पश्चात्
 शङ्करशमकुमारवर्षं प्रविश्य पुनः स्त्रीत्वं गता ।
 बुधस्तां भार्यात्वेन स्त्रीत्वं पुनरुत्पन्नं जनयामास ।
 ततस्तस्याः पुरोहितो वशिष्ठः शङ्करमाराध्य तस्यै
 मासं स्त्रीत्वं मासं पुंस्त्वं दत्तवान् इति श्रीभाग-
 वतं ॥ कर्दमप्रजापतिपुत्र इलः कार्तिकेयजन्मदेशं
 प्रविश्य स्त्री भूत्वा इलानाम्ना ख्यातः ततः पार्वती-
 माराध्य मासं स्त्रीत्वं मासं पुंस्त्वञ्च प्राप्तवान् ।
 इति रामायणं । पृथिवी । गौः । वाक्त्वं । इति
 मेदिनी ॥
 इलावतं, स्त्री, (इरया आलवतं ।) जम्बुद्वीपस्य नव-
 वर्षान्तर्गतवर्षविशेषः । इति त्रिकाण्डशेषः ।
 तच्च सुमेरुपर्वतं संवेष्ट्यात्ते । तस्य सीमा उत्तरे
 नीलपर्वतः । दक्षिणे निषधः । पश्चिमे माल्य-
 वान् । पूर्व्वे गन्धमादनपर्वतः । इति श्रीभागवतम् ॥
 अमीत्रस्य खनामख्यातः पुत्रः स तु पितुः
 सकाशात् इलावतं नाम वर्षमलभत । यदुक्तं
 विष्णुपुराणे । २ । १ । १६, १७, १८ ।
 “जम्बुद्वीपेश्वरो यस्तु अमीत्रो मुनिसत्तम ।।
 तस्य पुत्रा भभूवुस्ते प्रजापतिसमा नव ॥
 नाभिः किम्बुरुष्वेव हरिवर्षं इलावतः ।
 रम्यो हिरण्यवान् षष्ठश्च कुरुर्भद्रान्श्रव च ॥
 केतुमालस्तथैवान्यः साधुचेष्टो ऽप्योभवत्” ॥)
 इलिका, स्त्री, (इला एव । इला + स्तार्थे कन् +
 टाप् ।) पृथिवी । इति शब्दरत्नावली ॥
 इली, स्त्री, (इल गतौ क्षेपणे च इति, छदिकारा-
 दिति वा खीष् ।) ईली । करपालिका । इत्य-
 मरटीकायां रायमुकुटः ॥ हातकुरि इति भाषा ।
 इलीशः, पुं, (इलन्ति अशु द्रुतं गच्छन्ति इति इला
 द्रुतगामिनो मत्स्याः । इल + क ।) तेषां ईशः ।)
 खनामख्यातमत्स्यविशेषः । इति शब्दरत्नावली ॥
 (“इलीशो जितपीयुषो वाचा वाचामगोचरा ।
 रोहितो नो हितः प्रोक्तो मद्गुरो मद्गुरोः प्रियः” ॥
 इत्युद्धटः ।
 “इलीशो मधुरः क्षिणः पित्तक्षेपाभिमान्यनुत्” ।
 इति वैद्यकत्रयगुणः ॥